

mærke, at Møderne have været af forskjellig Længde. Et har været over 4 Timer, 13 mellem 4 og 3 Timer, 15 mellem 3 og 2, 5 mellem 1 og 2 Timer, 16 under 1 Time, deraf Halvdelen under en halv Time, et endog kun 5 Minuter. Det er 50 Møder paa 47 Dage, ialt 93 Timer eller i Gjennemsnit 2 Timer pr. Møde. Vil man nu regne en almindelig Arbeidsdag i Folkethinget til 4 Timer, saa faar man 24 Arbeidsdage. Vil man kun regne 3 Timer som den normale Tid for et Møde, hvad meget kan tale for, saa faar man 31 Arbeidsdage. Det er altsaa et Arbejde, der godt kunde have været koncentreret indenfor et Tidsrum af 2 Maaneder. Sammenligner man imidlertid særlige Dage og Timer, saa faar man det Særlyndte, at i 55 Dage, fra den 21de November til 14de Januar, har Folkethinget kun holdt Møde i 3 Timer 2 Minuter; i 55 Dage har der med Undtagelse af disse 3 Timer og 2 Minuter været fuldstændig Ferie. Af de 93 Arbeidstimer er der gaaet 8 Timer til Forelæggelse, Valg af Formand og Viceformand . . . . .

Formanden (Berg): Jeg maa bede det ærede Medlem om at standse; det vedkommer virkelig ikke den foreliggende Sag. Jeg veed ikke, hvorledes der kan findes et Sammenhæng mellem dette og den foreliggende Sag. Har det ærede Medlem statistiske Meddelelser at give, kunne de meddeles paa anden Maade. Jeg beder altsaa det ærede Medlem om at indskrænke sig med Hensyn til disse minutjose Spørgsmaal.

Thomsen: Jeg skal bestræbe mig for at efterkomme den høitærede Formands Opfordring og skal da indskrænke mig til den Bemærkning at af disse 93 Arbeidstimer have kun 54 været anvendt til Arbejde, der kan ventes at sætte Fruet i Form af Love, nemlig 23 Timer 20 Min. til Finantslovens 1ste Behandling, 24 Timer til Finantslovens 2den Behandling og 4 Timer til Tillægsbevillingsloven. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at om et enkelt af de Lovforslag, der have været henviste til det bekjendte Begravelsesudvalg, er der blevet diskutert her i Salen i 12 Timer, men til 45 andre Lovforslag har der i Alt kun været anvendt 7 Timer 10 Min. Nu kommer jeg til min Slutning; det er altsaa den, at denne Omstændighed, at man ikke har villet behandle de forskjellige Lovforslag, netop er Hovedsagen til denne for Thinget dog høit abnorme Tilstand, hvori det frivillig har sat sig, at der af 155 Samlingsdage med Thingets frie Villie og Forsæt kun i

Alt har været anvendt 54 Timer til Arbejde, som kan ventes at sætte Fruet i Form af Love. En saadan Arbeiden lige overfor det Maal, som er Lovgivningsmagtens, nemlig Lovgivningsvirksomheden, tror jeg ikke er Noget, som indbringer Folkethinget hverken særlig Ære eller Anseelse. Jeg tror, paa den Maade sker det allerlettest, at Interessenten for Folkethingets Arbejde tabes. Det er i det parlamentariske Liv, i det politiske Liv som i det personlige Liv, at det er Arbejdet, som hæver, at det er det godt udførte Arbejde, som staffer Løn, og dette Thing, som efter min Opfattelse og efter mit Ønske skulde og burde være en Mønterforsamling, en Forsamling, hvis Forhandlinger virkede vækkende, frugtbringende over hele Befolkningen, en Forsamling, som ved at præstere Arbejder, der bare Vidnesbyrd om Dygtighed, Almensjands og Fædrelandskjærlighed, utvivlsomt ogsaa vilde faae den det i saa Tilfælde med Rette tilkommende Arbejds Løn, nemlig at blive den mest indflydelsesrige Faktor paa hele Lovgivningsraadet — det har nu iaar reduceret sig paa den Maade til at blive betragtet som en Institution uden Mening og — dersom jeg maa bruge et Udtryk svarende til, hvad den ærede Ordfører brugte overfor Højens Tugthusagen — ligesom til et Universitet, hvor der kun har været doceret et eneste Fag, nemlig, hvordan man skal faae 155 Dage af en Samling til at gaa uden at anvende mere end 54 Timer til Arbejde, der sætter Fruet i Form af Love. Om denne Glidbane bærer efter min Opfattelse § 28, Finantslovsforslaget tilligemed Rigsdagsstenden, der giver Oplysning om de forskjellige Møder, der have været afholdte, de forskjellige Kløffeslet, paa hvilke de ere begyndte, de forskjellige Kløffeslet, paa hvilke de ere afsluttede, tilstrækkeligt Vidnesbyrd, og idet jeg skilles fra Finantslovsforslaget her, kan jeg for mit Vedkommende ikke Andet end udtale det Haab, at Folkethinget, naar det næste Gang samles til at behandle et Finantslovsforslag, dog, om ikke for Andet, saa for Folkethingets egen Skyld, ikke vil taale, at der er et saadant Misforhold, som det, der har været iaar, mellem det Arbejde, der har været præstert, og den Tid, der har staaet til Thingets Raadighed; thi efter min Opfattelse er dette Misforhold i lige Grad fornuftstridigt og forfatningsstridigt.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem brugte gjentagende den Udtalelse, at Folkethinget reducerede sig til et Thing uden Mening. Jeg anerkjender ikke Berettigelsen af dette Udtryk. Desuden sluttede det ærede Medlem med et Udtryk, som heller ikke i den